

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – D. Tricolici
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – V. Buhnaci, O. Cojocaru, V. Sîrbu

Î N C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, prin intermediul directorului Constantin Meriacre,

în cauza civilă la cererea înaintată de Duca Ion către Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” cu privire la anularea ordinului, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, fiind menținută hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 25 februarie 2019, Duca Ion a înaintat o cerere de chemare în judecată către Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” cu privire la anularea ordinului angajatorului, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06 iunie 2018 a fost restabilit în funcția de cadru didactic al Școlii Sportive Specializată de Lupte “Andrei Doga”, mun. Chișinău.

Prin ordinele pârâtei nr. 40-p din 06 iunie 2018 și nr. 41-p din 11 iunie 2018, reclamantul a fost restabilit în funcție cu sarcina didactică de 14 ore. Ulterior, la 26 noiembrie 2018, administrația Școlii Sportive Specializată de Lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău, a emis ordinul nr. 75-p, prin care, potrivit reclamantului, a fost transferat ilegal de la sarcina didactică de 14 ore, la 9 ore săptămânal.

Reclamantul consideră că ordinul nr. 75-p din 26 noiembrie 2018 este ilegal și urmează a fi anulat, invocând că acesta este emis contrar prevederilor Codul muncii, în care se face referire doar la anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 463 din 28 aprilie 2006 “Cu privire la aprobarea Regulamentul școlilor sportive”.

Potrivit reclamantului, anexa nr. 2 la Regulamentul școlilor sportive, stabilește numărul de ore săptămânale pentru fiecare categorie de grupă de elevi „începători”,

„avansați”, „măiestrie”, „sportivă superioară”. Mai mult, numărul de ore ale cadrului didactic se stabilește la începutul anului de studii – 01 ianuarie, iar pe parcursul anului poate fi diminuat doar cu acordul salariatului, conform art. 68 din Codul muncii.

Astfel, prin diminuarea ilegală a sarcinii didactice săptămânale, reclamantului i-a fost diminuat salariul de funcție care urmează a fi încasat de la angajator începând cu 01 decembrie 2018 până la soluționarea litigiului. La fel, prin diminuarea neîntemeiată a sarcinii didactice, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale.

Respectiv, la 21 decembrie 2018, reclamantul a înaintat către pârâtă o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului ilegal, însă pârâta a refuzat să anuleze ordinul, motiv din care s-a adresat în instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse, reclamantul Duca Ion a solicitat anularea ordinului nr. 75-p din 26 noiembrie 2018 „Cu privire la personal”, încasarea salariului neachitat pentru perioada diminuării ilegale a sarcinii didactice, repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 10.000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a anulat ordinul nr. 75-p din 26 noiembrie 2018 cu privire la personal, prin care a fost transferat cadrul didactic al Școlii Sportive Specializată de Lupte „Andrei Doga”, Duca Ion, de la sarcina didactică de 14 ore săptămânale la sarcina didactică de 9 ore, începând cu 01 decembrie 2018. S-a încasat de la Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” în beneficiul lui Duca Ion salariul ce constituie diferența orelor reduse în mărime 9 192,86 lei, fără reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale. S-a încasat de la Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” în beneficiul lui Ion Duca prejudiciul moral în mărime de 6 000 lei. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral în mărime de 4 000 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, fiind menținută hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, modificarea sarcinii didactice a lui Duca Ion, de către angajatorul Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” a avut loc cu încălcarea art. 68 (1) din Codul muncii și, respectiv, a ajuns la concluzia anulării ordinului nr. 075-p din 26 noiembrie 2018. Circumstanțele stabilite prin actul de constatare din 07 noiembrie 2018, ce au stat la baza emiterii ordinului contestat, prin care a fost redusă sarcina didactică a reclamantului de la 14 ore la 9 ore indicată la pct. 13, care prevede că regimul de muncă al reclamantului este conform orarului de instruire și antrenament, sunt neîntemeiate și astfel a avut loc modificarea unilaterală din contractul individual de muncă a unei clauze prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. 1) din Codul muncii, și anume încălcarea regimului de muncă a salariatului.

La 29 decembrie 2020, Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, prin intermediul directorului Constantin Meriacre, a contestat cu recurs decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către

participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi decizii.

La 02 martie 2021, Duca Ion a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, prin intermediul directorului Constantin Meriacre, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 noiembrie 2020 și expeditată participanților la proces la 14 ianuarie 2021 (f.d. 170), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 29 decembrie 2020, adică înainte de expedierea deciziei participanților la proces pentru cunoștință, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură

civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, prin intermediul directorului Constantin Meriacre.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), c) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, prin intermediul directorului Constantin Meriacre.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Dumitru Mardari